

Ēpratēms

Saulē jau ruoda sava pastarouji maluonoma. Par vasara novargusi, vieliau bekielē ēr vakarē onkstiau ēt goltē. Rītmetēnēs mēglas liūdēj, ka če pat jau rodou.

Vēina rīta sosētēka do sosieda Petris ēr Juonis. Ē rokou aple javapjūtē, grībus, pagada ē šiou tou. Juonis ožsēkūrē cēgarieta ēr saka:

– Mon vakar cēbolēs kažkas nosavēna. Nueito ē dērva, veizo – doubelēs vēinas. Vo tēp džiaugēvuos so gaspadēnē, ka šē žēima toriesiau geru cēboliu.

Ēš kažkor ēšdīga Bruonē, longietuoms, labdarēniems kelniems ožsēvėlkosi.

– Je je, vo mon morkelious apčīstējē, – skobēnā pasēgoudē muotrēškelē.

– Pernā ēr čēsnakus, ēr kopūstu šmuota nogrebē, – pasēbiedavuojē Petris.

– No tep, vakalē. Ožejē bjaurē laikā, ka žmuonēs nebveiz a sava, a svetēms. Je tik gal prieitē ēr gruob vēskou, – pasētrīnusi kniousē kondi, ēštarē Bruonē.

– Kad anēms ronkas nudžiūtom ož tuoki darba! – traukdams dūma rokou Juonis.

Muotrēškelē nožvelgē vīrus ēr saka:

– Ka mes auguom, bējuojuom ubulieli a ougelē ēš svetēma suodna, a pakelie pajimtē. Grieks bova!

– Vēskou padarē pēnkēsdešimt metu trokēs švēisiesnis socializmos. Nebebova Dēiva, nebebijuojē ēr grieka. Vo ēpratēms bjauriesnis ož prigēmēma, – mīniuodams nuorūka, pasakuojē Juonis.

– Nevierējo, ka ēš tū ēlgapērštiu beišeis duorē žmuonēs, – Bruonē pasakiusi vīrams sodēiv, smolkēs žingsnelēs nulingava link nomū.

Vīrā dar rokava aple mokīklas, ka ēr tēn dabā tas aukliejēms nebie tuoks, kap Smetuonas čiesās bova. Kāp tievā vākū nebeveiz, darba nedoud. Daužuos naktims. Draska kelē žēnkļus. Lauža soulus. Moš botelkas. No, ēr vagīstiemis ožsējē. Par nakti veiz vēsuokēs bjaurībēs par televizuorio. Vīskopou par dērmavuonē prižad ronkelēs pakielēi: ka kuožna sekmadēini eis ē bažnīcē, ka bus gerē, negers, nerūkīs ēr tievieliu klausīs. Bet tēi pažadā tam kartou.

– Blosas par nogara parbieg, ka pamēslēji, kas tuoliau bebus? – palingavēs galva ēštarē Petris.

– Īr dar ēr gerū, duorū žmuoniū ēr anū vākū. Bet tuokius gali ont ronku pērštu soskaičiuotē.